

[Bækgaard.]

kunnet faa sine Ændringer gennemført, ligger det vel nok i, at man helst vil være fri for at udarbejde Ændringer og søge at gøre sin Indflydelse gældende. Men dersom man har tilstrækkelig Energi og Lyst til at prøve, om disse Ideer kan trænge igennem, mener jeg, at der er Grund til at gøre det i Udvalget.

Hendriksen: Den højtærede Socialminister opfordrede mit Parti til at deltage i Arbejdet i Udvalget. Men naar Forholdet er det, at alt er afgjort paa Forhaand, i hvert Fald alt i Realiteten, og der kun bliver Tale om at flytte et Komma — selv om en Kommaflytning en Gang imellem kan have en vis Betydning —, saa har vi ingen Interesse i en saadan Udvalgsbehandling. Vi har kun Interesse i at deltage i en Udvalgsbehandling, saafremt den kan finde Sted paa fri Basis.

Den højtærede Minister sagde, at det var ikke rigtigt, at jeg ikke havde deltaget i Udformningen af Enkelthederne, eller at mit Parti ikke havde gjort dette, idet den højtærede Minister havde set mig en Dagovre i Socialministeriet. Den højtærede Minister kunde have set mig adskillige Gange i Socialministeriet, og jeg har ogsaa deltaget i Forhandlinger med Ministeren om disse Spørgsmaal. Jeg nævnte ogsaa i mit forrige Indlæg, at vi har deltaget i disse Forhandlinger. Det var imidlertid, før Forliget blev sluttet; derfor har vi intet Ansvar for det foreliggende Resultat. Det var Forhandlinger paa frit Grundlag, og derved er vort Parti ikke bundet; det tror jeg heller ikke, den højtærede Minister vil paastaa.

Endvidere sagde den højtærede Minister, at et Forlig er et Forlig, og det skal holdes. Jeg er ganske enig heri, jeg respekterer det selv fuldt ud. Naar tre Partier har sluttet et Forlig, skal det gælde, og saa kan der heller ikke fra anden Side gøres noget derimod. Man kan altsaa ikke komme med indenfor Forligets Rammer. Men saa maa man ogsaa fra den Side erkende Situationen, som den er, og saa kan man ikke beklage sig over, at de, der staar udenfor, ikke deltager i Realitetsforhandlinger, fordi de ikke paa nogen Maade kan gøre sig gældende. Hvad vil man i det hele taget forhandle med mit Parti om? De tre andre Partier møder til Forhandlingsbordet med bundne Hænder, vi er de eneste, der møder med frie Hænder. De andre ønsker, vi skal forhandle. Men det er afgjort i Forvejen, hvad Resultat vi skal naa til. Den Form

for Forhandling sætter vi ikke højt, den agter vi ikke at deltage i.

Til Venstres ærede Ordfører, som fandt det mærkeligt, at jeg gav Udtryk for min Forbavselse over, at man fra Venstres Side ønskede at faa Lovforslaget henvist til Behandling i et Udvalg, vil jeg gerne sige: Hvad mærkeligt er der i en Udtalelse i saa Henseende fra min Side, naar der, som vi har faaet klar Besked paa i Dag, ingen Realitetsforhandling kan finde Sted? Kan der finde Forandringer Sted indenfor Lovforslagets Rammer, eller kan der ikke? Det Spørgsmaal vil jeg gerne rette til Venstres Ordfører, for øvrigt ogsaa til den højtærede Minister.

Bækgaard: Det kommer ganske an paa, hvad det ærede Medlem mener med Realitetsbehandling. Jeg for mit Vedkommende er forberedt paa, at vi skal gaa Lovforslaget igennem paa en saadan Maade, at man er klar over, hvad det indeholder.

Socialministeren (Steincke): Er der egentlig nogen Grund til, at vi gamle Parlamentarikere, hvortil jeg ogsaa henregner den ærede konservative Ordfører, staar her og leger Kispus med hinanden? Det ærede Medlem spørger direkte, om der kan finde Forandringer Sted indenfor Lovforslagets Rammer, eller der ikke kan. Jo, det kan der selvfølgelig, hvis de, der deltager i Forhandlingerne, finder, at der er tilstrækkelig Grund til det. Jeg haaber ikke, det skal vise sig, der er tilstrækkelig Grund dertil, men er der det, kan vi blive enige om, at der paa et eller andet Omraade er Fejl, som bør rettes, saa kan der selvfølgelig finde Forandringer Sted. Og det er til dette Arbejde, jeg ønsker, enhver Rigsdagsmand, altsaa ogsaa den konservative Ordfører, skal bidrage gennem en kort Udvalgsbehandling, idet jeg har den Opfattelse, at det altid er heldigt, at et stort Lovforslag er blevet set igennem saa omhyggeligt, som det overhovedet er muligt, for at faa rettet de eventuelle Mangler, der maatte være, selv om man er klar over det bærende Grundlag.

Hendriksen: Jeg takker den højtærede Minister for det overmaade klare Svar og forstaar heraf, at der ikke kan finde nogen Realitetsændring Sted, medmindre de tre Partier, der har sluttet Forliget, slutter sig til saadanne Ændringer.

Til Venstres Ordfører, som spurgte mig, hvorfor vi ikke havde stillet Ændringsforslag til Folkeforsikringsforslaget, vil jeg